

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1042/2013 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2013

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește locul prestării serviciilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE, prevede că, de la 1 ianuarie 2015, toate serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile prestate pe cale electronică către o persoană neimpozabilă se impozitează în statul membru în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, indiferent de locul în care este stabilită persoana impozabilă care prestează aceste servicii. Majoritatea celorlalte servicii prestate către o persoană neimpozabilă continuă să fie impozitate în statul membru în care este stabilit prestatorul.
- (2) Pentru a stabili care servicii trebuie să fie impozitate în statul membru al clientului, este esențial să se definească serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile prestate pe cale electronică. În mod concret, ar trebui clarificată noțiunea de servicii de radiodifuziune și televiziune pe baza definițiilor prevăzute în Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

(3) Pentru clarificare, operațiunile considerate servicii prestate pe cale electronică au fost menționate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului ⁽³⁾, lista nefiind exhaustivă. Lista ar trebui actualizată, iar liste similare ar trebui elaborate pentru serviciile de telecomunicații și serviciile de radiodifuziune și televiziune.

(4) Este necesar să se precizeze cine este prestatorul în scopul taxei pe valoare adăugată (TVA) în cazul în care serviciile prestate pe cale electronică sau serviciile de telefonie furnizate prin internet sunt prestate către client prin rețele de telecomunicații sau printr-o interfață ori un portal.

(5) Pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor care reglementează locul prestării serviciilor de închiriere de mijloace de transport și locul prestării serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune și a serviciilor prestate pe cale electronică, este necesar să se precizeze unde trebuie să se considere că este stabilită o persoană juridică neimpozabilă.

(6) Pentru a determina cine are obligația de a plăti TVA la prestarea de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică, și luând în considerare faptul că locul de impozitare este același, indiferent dacă clientul este o persoană impozabilă sau neimpozabilă, prestatorul ar trebui să poată determina statutul unui client exclusiv în funcție de comunicarea sau necomunicarea de către client a numărului său individual de identificare în scopuri de TVA. În conformitate cu regulile generale, acest statut trebuie modificat în cazul în care clientul comunică ulterior numărul său de identificare. Dacă nu este transmisă nicio astfel de comunicare, prestatorul ar trebui să fie obligat în continuare la plata TVA.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

- (7) În cazul în care o persoană neimpozabilă este stabilită în mai mult de o țară sau își are domiciliul stabil într-o țară, dar reședința obișnuită într-o altă țară, se acordă prioritate locului care garantează în cea mai mare măsură impozitarea la locul consumului efectiv. Pentru a evita conflictele de competență între statele membre, ar trebui să se precizeze locul consumului efectiv.
- (8) Ar trebui să se stabilească norme pentru a clarifica tratamentul fiscal al prestării serviciilor de închiriere de mijloace de transport și a serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune și a serviciilor prestate pe cale electronică către o persoană neimpozabilă al cărei loc de stabilire, domiciliu sau reședință obișnuită este practic imposibil de determinat sau nu poate fi determinat cu certitudine. Este oportun ca normele respective să se bazeze pe prezumții.
- (9) Atunci când sunt disponibile informații pentru determinarea locației reale în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, este necesar să se prevadă răsturnarea unei prezumții.
- (10) În anumite cazuri în care serviciul este ocazional, implică în mod obișnuit cantități mici și necesită prezența fizică a clientului, cum ar fi prestarea serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune sau a serviciilor prestate pe cale electronică la un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot) sau la un internet café, sau nu implică în mod obișnuit chitanțe de plată sau alte elemente probante ale serviciului furnizat, cum este cazul cabinelor telefonice, furnizarea și controlul elementelor probante în ceea ce privește locul de stabilire al clientului sau domiciliul său stabil sau reședința sa obișnuită ar impune o sarcină disproporționată sau ar putea pune probleme de protecție a datelor.
- (11) Dat fiind că tratamentul fiscal al prestării serviciilor de închiriere de mijloace de transport și al prestării serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune și a serviciilor prestate pe cale electronică către o persoană neimpozabilă depinde de locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, este necesar să se clarifice elementele de probă pe care prestatorul ar trebui să le obțină pentru a determina locul în care se află clientul, în cazurile în care nu este stabilită nicio prezumție sau prezumția este răsturnată. În acest scop, ar trebui întocmită o listă orientativă neexhaustivă de elemente de probă.
- (12) Pentru a asigura uniformitatea tratamentului fiscal al prestărilor de servicii legate de bunuri imobile, este necesar să se definească noțiunea de bunuri imobile. Ar trebui să se precizeze care este proximitatea necesară pentru ca un serviciu să fie considerat ca fiind legat de un bun imobil și să se furnizeze o listă neexhaustivă de exemple de operațiuni considerate drept servicii legate de bunuri imobile.
- (13) Este de asemenea necesar să se precizeze tratamentul fiscal al prestării serviciilor constând în punerea de echipamente la dispoziția unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil.
- (14) Din motive practice, ar trebui să se precizeze că serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile prestate pe cale electronică furnizate de către o persoană impozabilă care acționează în nume propriu în legătură cu furnizarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcție similară ar trebui să fie considerate, în scopul determinării locului prestării, ca fiind prestate în locațiile respective.
- (15) În conformitate cu Directiva 2006/112/CE, accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare trebuie să fie, în toate situațiile, impozitat în locul în care evenimentul are efectiv loc. Ar trebui să se precizeze că această dispoziție se aplică de asemenea în cazul în care biletele la astfel de evenimente nu sunt vândute direct de către organizator, ci sunt distribuite prin intermediari.
- (16) Conform Directivei 2006/112/CE, TVA poate deveni exigibilă înainte de, în același timp sau la scurt timp după furnizarea bunurilor sau prestarea serviciilor. În ceea ce privește serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile prestate pe cale electronică prestate în cursul perioadei de tranziție la noile norme privind locul prestării serviciilor, condițiile legate de prestare sau diferențele dintre statele membre în materie de aplicare ar putea duce la o dublă impozitare sau la neimpozitare. Pentru a evita această situație și pentru a asigura aplicarea uniformă în statele membre, este necesar să se prevadă dispoziții tranzitorii.
- (17) În sensul prezentului regulament, poate fi oportun ca statele membre să adopte măsuri legislative de limitare a anumitor drepturi și obligații prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ în scopul protejării unui interes economic sau financiar important al unui stat membru sau al Uniunii Europene, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal, în cazul în care aceste măsuri sunt necesare și proporționale, având în vedere riscul de fraudă fiscală și evaziune fiscală în statele membre și având în vedere necesitatea de a asigura colectarea corectă a TVA care intră sub incidența prezentului regulament.

(¹) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (18) Ar trebui introdus conceptul de bun imobil pentru a asigura un tratament fiscal uniform de către statele membre pentru prestările de servicii legate de bunurile imobiliare. Introducerea conceptului respectiv ar putea avea un impact considerabil asupra legislației și practicilor administrative din statele membre. Fără a aduce atingere normelor sau practicilor aplicate deja în statele membre, conceptul respectiv ar trebui introdus la o dată ulterioară pentru a asigura o tranziție fără probleme.
- (19) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se modifică după cum urmează:

1. Capitulul IV se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele articole:

„Articolul 6a

(1) Serviciile de telecomunicații în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE includ, în special, următoarele:

- (a) serviciile de telefonie fixă și mobilă pentru transmiterea și comutarea de voce, date și imagini video, inclusiv serviciile de telefonie cu o componentă video (servicii de videofonie);
- (b) serviciile de telefonie furnizate prin internet, inclusiv protocolul de telefonie prin internet (VoIP);
- (c) mesageria vocală, apelul în așteptare, redirectionarea apelului, identificarea apelantului, conversația în trei și alte servicii de gestionare a apelurilor;
- (d) serviciile de paging;
- (e) serviciile de audiotext;
- (f) faxul, telegraful și telexul;
- (g) accesul la internet, inclusiv World Wide Web;
- (h) conexiunile în rețea privată, care asigură legături de telecomunicații destinate utilizării exclusive de către client.

(2) Serviciile de telecomunicații în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE nu includ următoarele:

- (a) serviciile prestate pe cale electronică;

- (b) serviciile de radiodifuziune și televiziune.

Articolul 6b

(1) Serviciile de radiodifuziune și televiziune cuprind servicii constând în furnizarea de conținut audio și audiovizual, cum ar fi programele de radio și televiziune furnizate către publicul larg prin rețele de comunicații de către un furnizor de servicii media și sub responsabilitatea editorială a acestuia, pentru audiție sau vizionare simultană pe baza unei grile de programe.

(2) Alineatul (1) se aplică în special pentru următoarele:

- (a) programele radio sau de televiziune transmise sau retransmise printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune;
- (b) programele radio sau de televiziune distribuite prin internet sau printr-o rețea electronică similară (IP streaming), dacă sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune.

(3) Alineatul (1) nu se aplică pentru următoarele:

- (a) serviciile de telecomunicații;
- (b) serviciile prestate pe cale electronică;
- (c) furnizarea de informații cu privire la anumite programe la cerere;
- (d) transferul drepturilor de difuzare sau de transmisie;
- (e) leasingul de echipamente tehnice sau instalații utilizate pentru recepționarea unei transmisii;
- (f) programele radio sau de televiziune distribuite prin internet sau printr-o rețea electronică similară (IP streaming), cu excepția cazului în care sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune.”;

(b) la articolul 7, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) serviciilor de radiodifuziune și televiziune.”;

(iii) literele (q), (r) și (s) se elimină;

(iv) se adaugă următoarele litere:

„(t) biletelor de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare rezervate online;

(u) serviciilor de cazare, de închiriere de automobile, de restaurant, de transport de pasageri sau alte servicii similare rezervate online.”;

(c) se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

(1) În aplicarea articolului 28 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care se prestează servicii prestate pe cale electronică printr-o rețea de telecomunicații, o interfață ori un portal, cum ar fi un magazin online de aplicații, se prezumă că o persoană impozabilă care participă la prestarea respectivă acționează în nume propriu, dar pe seama furnizorului serviciilor respective, cu excepția cazului în care furnizorul este indicat în mod explicit ca prestator de către respectiva persoană impozabilă și acest lucru se reflectă în dispozițiile contractuale dintre părți.

Pentru a considera că furnizorul de servicii prestate pe cale electronică este indicat în mod explicit ca prestatorul serviciilor respective de către persoana impozabilă, este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

- (a) factura emisă sau pusă la dispoziție de către fiecare persoană impozabilă care participă la prestarea serviciilor prestate pe cale electronică trebuie să identifice serviciile respective și prestatorul acestora;
- (b) nota de plată sau chitanța emisă sau pusă clientului la dispoziție trebuie să identifice serviciile prestate pe cale electronică și prestatorul acestora.

În sensul prezentului alineat, o persoană impozabilă care, în legătură cu prestarea unor servicii prestate pe cale electronică, autorizează plata sau livrarea serviciilor, ori stabilește termenii și condițiile generale ale prestării, nu poate indica în mod explicit o altă persoană ca fiind prestatorul serviciilor respective.

(2) Alineatul (1) se aplică și în cazul în care serviciile de telefonie furnizate prin internet, inclusiv protocolul de telefonie prin internet (VoIP), sunt prestate printr-o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal cum ar fi un

magazin online de aplicații și sunt prestate în aceleași condiții cu cele prevăzute la alineatul respectiv.

(3) Prezentul articol nu se aplică unei persoane impozabile care se ocupă numai de prelucrarea plăților legate de servicii prestate pe cale electronică sau de servicii de telefonie furnizate pe internet, inclusiv protocolul de telefonie prin internet (VoIP) și care nu participă la prestarea serviciilor prestate pe cale electronică sau a serviciilor de telefonie respective.”

2. Capitolul V se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea 1, se introduc următoarele articole:

„Articolul 13a

Locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă, menționat la articolul 56 alineatul (2) primul paragraf și la articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, este:

- (a) locul în care se exercită funcțiile administrare centrală a acesteia; sau
- (b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată, în ceea ce privește resursele umane și tehnice, care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesitățile proprii.

Articolul 13b

În aplicarea Directivei 2006/112/CE, următoarele sunt considerate «bunuri imobile»:

- (a) orice parte specifică a pământului, situată la suprafața acestuia sau sub aceasta, în legătură cu care se pot dobândi drepturi de proprietate sau de posesie;
- (b) orice clădire sau construcție fixată pe pământ sau în pământ, deasupra sau sub nivelul mării, care nu poate fi ușor demontată sau deplasată;
- (c) orice element care a fost instalat și face parte integrantă dintr-o clădire sau construcție, fără de care clădirea sau construcția este incompletă, cum ar fi uși, ferestre, acoperișuri, scări și ascensoare;
- (d) orice element, echipament sau mașină instalată permanent într-o clădire sau construcție, care nu poate fi deplasată fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcției.”;

- (b) la articolul 18 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Cu toate acestea, indiferent de existența unor informații contrare, prestatorul de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în Comunitate drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.”;

- (c) articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

În cazul în care serviciile care intră sub incidența articolului 56 alineatul (2) primul paragraf sau a articolelor 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe țări sau care are domiciliul stabil într-o țară și reședința obișnuită în alta, se acordă prioritate:

- (a) în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menționat la articolul 13a litera (a) din prezentul regulament, cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menționat la litera (b) din articolul respectiv;
- (b) în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta își are reședința obișnuită, cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.”;
- (d) secțiunea 4 se modifică după cum urmează:
- (i) se introduc următoarele subsecțiuni:

„Subsecțiunea 3a

Prezumții legate de locul în care se găsește clientul

Articolul 24a

(1) În aplicarea articolelor 44, 58 și 59a din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune sau televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet café, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezența fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să-i fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul respectiv și că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(2) În cazul în care locul menționat la alineatul (1) din prezentul articol este la bordul unei nave, al

unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Comunității în temeiul articolelor 37 și 57 din Directiva 2006/112/CE, țara în care se găsește clientul este țara în care începe operațiunea de transport de călători.

Articolul 24b

Pentru aplicarea articolului 58 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:

- (a) prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;
- (b) prin rețele mobile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în țara identificată prin codul mobil de țară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;
- (c) pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare și pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;
- (d) în alte circumstanțe decât cele menționate la articolele 24a și la literele (a), (b) și (c) din prezentul articol, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la articolul 24f din prezentul regulament.

Articolul 24c

În aplicarea articolului 56 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la articolul 24e din prezentul regulament.

Subsecțiunea 3b**Răsturnarea prezumțiilor***Articolul 24d*

(1) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menționat la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE, acesta poate răsturna o prezumție prevăzută la articolul 24a, sau la articolul 24b litera (a), (b) sau (c) din prezentul regulament pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii și care arată că clientul este stabil, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în altă parte.

(2) O autoritate fiscală poate răsturna prezumțiile instituite în temeiul articolului 24a, 24b sau 24c dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

Subsecțiunea 3c**Elemente de probă pentru identificarea locului în care se găsește clientul și pentru răsturnarea prezumțiilor***Articolul 24e*

În scopul aplicării normelor prevăzute la articolul 56 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE și al îndeplinirii cerințelor de la articolul 24c din prezentul regulament, în special următoarele elemente servesc drept probe:

- (a) adresa de facturare a clientului;
- (b) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deținută de banca în cauză;
- (c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informații similare;
- (d) alte informații relevante din punct de vedere comercial.

Articolul 24f

În scopul aplicării normelor prevăzute la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE și al îndeplinirii cerințelor de la articolul 24b litera (d) sau de la articolul 24d alineatul (1) din prezentul regulament, în special următoarele elemente servesc drept probe:

- (a) adresa de facturare a clientului;
- (b) adresa IP (protocol de internet) a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

(c) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

(d) codul mobil de țară (*Mobile Country Code, MCC*) al identificatorului internațional al abonatului mobil (*International Mobile Subscriber Identity, IMSI*) stocat pe cartela SIM (*Subscriber Identity Module*, modul de identificare a abonatului) utilizată de client;

(e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

(f) alte informații relevante din punct de vedere comercial.”;

(ii) se introduce următoarea subsecțiune,:

„Subsecțiunea 6a**Prestarea de servicii legate de bunuri imobile***Articolul 31a*

(1) Serviciile legate de bunuri imobile, menționate la articolul 47 din Directiva 2006/112/CE, includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

(a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului și este central și esențial pentru serviciile prestate;

(b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil și au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(2) Alineatul (1) se aplică în special pentru următoarele:

(a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei clădiri destinate să fie ridicată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă clădirea este sau nu ridicată;

(b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la fața locului;

(c) construirea unei clădiri pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri;

- (d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;
 - (e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea și fertilizarea;
 - (f) studierea și evaluarea riscului și a integrității bunurilor imobile;
 - (g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanție pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile și daunele în litigii;
 - (h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situații decât cele vizate de alineatul (3) litera (c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;
 - (i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosință pe durată limitată și situațiile similare;
 - (j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de literele (h) și (i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părți ale acestuia, inclusiv autorizația de a utiliza o parte a unei proprietăți, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit și de vânătoare sau a accesului în săli de așteptare din aeroporturi, sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;
 - (k) întreținerea, renovarea și repararea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curățenie, montare de gresie și faianță, tapet și parchet;
 - (l) întreținerea, renovarea și repararea unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;
 - (m) instalarea sau montarea unor mașini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile;
 - (n) întreținerea și repararea, inspecția și controlul mașinilor sau al echipamentelor în cazul în care mașinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;
 - (o) administrarea de proprietăți, alta decât administrarea de portofolii de investiții imobiliare care face obiectul alineatului (3) litera (g), constând în exploatarea de bunuri imobile comerciale, industriale sau rezidențiale de către proprietar sau pe seama acestuia;
 - (p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile și stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile (fie că acestea sunt asimilate sau nu unor bunuri corporale), altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alineatului (3) litera (d);
 - (q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil (fie că acesta este asimilat sau nu unui bun corporal), cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziționarea unor bunuri imobile, chiar dacă operațiunea subiacentă care are ca rezultat modificarea statutului juridic al bunurilor în cauză nu este finalizată.
- (3) Alineatul (1) nu se aplică pentru următoarele:
- (a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei clădiri dacă aceasta nu este destinată să fie ridicată pe un anumit lot de teren;
 - (b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;
 - (c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;
 - (d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acționează în numele și pe seama unei alte persoane;

- (e) punerea la dispoziție a unui stand la locul de desfășurare a unui târg sau a unei expoziții, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul și depozitarea obiectelor, punerea la dispoziție de mașini, cablarea, asigurarea și publicitatea;
- (f) instalarea sau montarea, întreținerea și repararea, inspecția sau supravegherea mașinilor sau a echipamentelor care nu fac parte și nu devin parte din bunul imobil;
- (g) administrarea portofoliului de investiții imobiliare;
- (h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alineatului (2) litera (q), legate de contracte, inclusiv consultanța privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

Articolul 31b

În cazul în care se pun echipamente la dispoziția unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operațiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul își asumă responsabilitatea execuției lucrărilor.

Un prestator care pune la dispoziția clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că și-a asumat responsabilitatea execuției lucrărilor. Presumția conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuției lucrărilor poate fi răsturnată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

Articolul 31c

În vederea determinării locului de prestare a serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune sau a serviciilor prestate pe cale electronică, furnizate de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, împreună cu servicii de cazare în cadrul sectorului hotelier sau în sectoare cu funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, aceste servicii sunt considerate ca fiind prestate în locațiile respective.”;

- (iii) în subsecțiunea 7, se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimente similare de către un intermediar care acționează în nume propriu, dar pe seama organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acționează pe seama sa, face obiectul articolului 53 și articolului 54 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE.”

- 3. În anexa I, la punctul 4 se adaugă următoarele litere:

- „(f) recepția de programe de radio sau televiziune distribuite printr-o rețea de radio sau de televiziune, internet sau o rețea electronică similară, pentru ascultarea sau vizionarea de programe la momentul ales de utilizator și la cererea individuală a acestuia, pe baza unui catalog de programe selectate de furnizorul de servicii media, cum ar fi canale de televiziune sau conținut video la cerere;
- (g) recepția de programe de radio sau de televiziune distribuite prin internet sau o rețea electronică similară (IP streaming), cu excepția cazului în care acestea sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau televiziune;
- (h) furnizarea de conținut audio și audiovizual transmis prin rețele de comunicații, care nu este furnizat de către un furnizor de servicii media și sub responsabilitatea editorială a acestuia;
- (i) furnizarea ulterioară a producției audio și audiovizuale a unui furnizor de servicii media prin rețele de comunicații de către o altă persoană decât furnizorul de servicii media.”

Articolul 2

În cazul serviciilor de telecomunicații, al serviciilor de radiodifuziune și televiziune sau al serviciilor prestate pe cale electronică prestate de un prestator stabilit în Comunitate către o persoană neimpozabilă care este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) locul prestării în ceea ce privește fiecare fapt generator care intervine înainte de 1 ianuarie 2015 este locul în care este stabilit prestatorul, astfel cum se prevede la articolul 45 din Directiva 2006/112/CE, indiferent de momentul în care se încheie prestarea sau prestarea continuă a serviciilor respective;

- (b) locul prestării în ceea ce privește fiecare fapt generator care intervine la 1 ianuarie 2015 sau după această dată este locul în care prestatorul este stabilit, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, indiferent de momentul în care a început prestarea sau prestarea continuă a serviciilor respective;
- (c) atunci când faptul generator a intervenit înainte de 1 ianuarie 2015 în statul membru în care este stabilit prestatorul, nicio taxă nu devine exigibilă în statul membru al clientului la 1 ianuarie 2015 sau după această dată în legătură cu același fapt generator.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Cu toate acestea, articolele 13b, 31a și 31b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, introduse prin prezentul regulament, se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 7 octombrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
J. BERNATONIS
